

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2010. március

XVII. évf. 3. szám

Virágvasárnap

**Jézus bevonul Jeruzsálembe.
Örömnünap.
Napsütés. Pálmaágak és
hozsanna.**

Talán, ha 5 hívő embert megkérde-zünk, hogy mit jelent számukra egyen-egyenként a virágvasárnap, 4 a fenti sza-vakkal válaszol. Jézus, a Krisztus, az Isten Fia számárcsikó hátán ülve Jeru-zsálembe megy. Nagy tömeg veszi őt körül, akik mint a Nép megmentőjét ünneplik. Királyt, aki az Úr nevében érkezik, hogy kiszabadítsa gyermekeit a fogságból, a megpróbál-tatásokból, a megaláztatásokból. Jött, hogy megmentse a népet a rómaiak igájából, szabadságot és jólétet hozva...

A történet ebből az aspek-tusból nézve gyönyörű és meg-ható. Bizonyára láttuk már fil-mekben, vagy festményekben ábrázolva ezt a nem mindennapi eseményt. Ujjongó sokaság szalad a Mester elé, aki szeré-nyen és csendesen érkezik népe megmentésére.

És... legtöbbször - talán csak külső szemlélőként - mi is csupán ennyit látunk a virágvasárnapból. Szép, ma-gasztos ünnepet. Örvendezést, hozsan-názást, éneklést...

De vajon a szemünk, a figyelmünk elér-e a számárcsikón ülő csendes Jézusig? Vagy bennünket is az ujjongó tömeg hangos áradata ragad csak el? Meglátjuk-e az Úr arcát a pálmaágak és az örömtől ittas arcok árnyékában? Észre vesszük-e, hogy ez a királyként

ünneplést egyszerű férfi, aki az Isten egyszülött, édes fia, **sír**? Megdöbben-tenek-e bennünket ezek a könnyek? Érdekel-e minket kimondhatatlan fájdalma, vagy csupán a magunk hatalmas öröme, szép ünneplése „illik” a virágvasárnapunkhoz?

Mert Testvérem, Jézus nem a meg-hatottságtól sír. Nem azért, mert elszorítja torkát a jó érzés: az ünneplő tömeg szeretete...

A Jeruzsálembe bevonuló Jézus mélységesen szomorú. Szomorú, mert látja, és érti az őt körülvevő sokaság

ünneplését. Tudja, hogy ez a rajongás nem neki szól, hanem egy álomnak, egy vágnak. Tudja, hogy őt ünnepli a tö-meg, mint szabadítót, de azt is tudja, hogy nem a Megváltót, a Megtartót lát-ják benne. Sír, mert Jeruzsálem nem ismeri fel egyik utolsó nagy lehető-ségét: meglátogatásának idejét és lényegét. Sír, mert tudja, a tömeg hamarosan átalakul egyetlen hatalmas torokká, mely az Ember Fiának meg-feszítését fogja követelni...

Testvérem, a virágvasárnap ilyen különös ünnep: hozsannát kiáltó örven-dezés de torokszorító szomorúság is egyben. Ujjongás, hogy „a nagy király jön, hozsanna, hozsanna...” de szo-morúság is, mert mi már tudjuk a Szentírásból hogy hova vezetett ez a jeruzsálemi út: a Golgotára, hol Jézus áldó két keze a mi bűneinkért is felsze-geztetett!

Mi tehát Számodra a virágvasárnap, Testvérem? Ujjongás, örömnünap, netalántán tavaszünnepe? Milyen királyt vársz, milyen királynak örülsz? Tapasz-taltad-e, átélted-e hogy a virág-vasárnap Nagy Király, akit szép református énekeink is kö-szöntenek, a Királyok Királya, Urak Ura - s így a Te Királyod, Urad is? Úr, aki Érted jött és Érted is sírt, Érted is áldozta magát Golgotán?

Mi lehet hát ma a Virágva-sárnap üzenete mindannyiunk számára? Az Ige egyértelműen arra int: **meglátni, felismerni Jézust, mindannyiunk Urát, Királyát!** És ha ez Isten kegyel-méből sikerül, kéri őt, akár e szép ifjúsági ének könnyörgésével:

*Tisztítsd meg a szívemet
Taníts látnom úgy, ahogy Te is látsz
Add: mélyen szerethessek, ahogy Te,
S vezesd szívem útját!
Fájjon nekem is az, ami Neked fáj
Segíts át Az Életbe, Uram engem!
Ámen*

Révészné Bellai Csilla

Az Úrnak jó volta napjainkhoz napokat told

Az Úrnak jó volta napjainkhoz napo-kat told, ezt éljük át minden új reggelen, erőteljesebben minden új év kezdetén. A 2009-es esztendő immár visszavon-hatatlanul a múlt, örömeivel-fájdalmaival együtt. Mi pedig teljes erőnkkel ösz-szontosíthatunk a jelen feladataira, de

miközben ezt tesszük, szánjunk egy kis időt a morzsaszedegetésre, időzzünk még egy kicsit, az okulás miatt is a kö-zelmúlt történésein.

A karácsonyi ünnepekör egyházi éle-tünkben is minősített idő. Felszaporod-nak a feladatok, az év végi hajrá nem-

- a cikk teljes terjedelmében -

csak a kereskedőket, az egyházi szolgál-ka-t sem kíméli. A naptári év határokat is szab. Ahogy ez az utóbbi években gya-korlattá vált Marcellházán, már szeptem-berben megrendeltük a külföldi cipős do-boz ajándékokat, hogy a missziói mun-d-
- folytatás az 5. oldalon -

Nemcsak kenyérről él az ember

Olvasandó: Jeremiás próféta könyve 41. része

A drámai esemény tömör és sodró leírását olvasva talán először fel sem tűnik, hogy csak a hónap neve szerepel a leírásban, az évszám nem. Emberi természetünkben keresendő a magyarázat, hogy a tragédiák hallatán első kérdésünk többnyire ez; „miért?”... Csak azután érdekel a „mikor, milyen körülmények között, stb.”. Ha most előbb mégis a leírt események időpontját próbálom tisztázni, azért gondolom fontosnak, mert a későbbi következmények összefüggésében jobban megérthetjük e tragikus cselekedetnek a teljes súlyát!

Ha Jeruzsálem elfoglalása évében történt ez a merénylet sorozat, akkor Gedalja három hónappal éli túl kinevezésének időpontját. Ilyen rövid idő alatt nem valószínű, hogy (az előző fejezetben olvastuk) berendezni udvartartását Micpában, hozzá gyülekezzenek azok, akiknek kegyelmet hirdet, s a Jóhanán figyelmeztetése is elhangzik. De érthetetlenül válik az a történelmi tény, hogy Jeruzsálem elfoglalása után öt évvel miért kerül sor egy újabb deportálásra a babiloniak részéről. Ezt az újabb fogságra vitelt - úgy vélem - éppen Gedalja meggyilkolásának következménye. S akkor megközelítően öt esztendőre tehetjük Gedalja uralkodásának idejét. (S ez a hosszabb uralkodási idő közvetve magyarázza azt is, miért nem veszi komolyan Jóhanán intelmét. Ha eddig nem volt baj, miért lenne most. A béke helyre állt, s az mindenkinek jobb, mint az ellenségeskedő bizonytalanság...)

Most pedig próbáljuk megvizsgálni, milyen okok indították Jismáélt a gyilkos tett végrehajtására. Már az előző fejezetben megtudtuk, hogy Baalisz, ammóni király küldi Jismáélt Gedaljahoz. A mostani rész első verse pedig arra világít rá, miért hallgat a gyilkos küldőjére.

Báruk nem véletlenül írja le az első versben, hogy Jismáélt királyi vérből származott. S bár a király vezető emberei közé tartozott, de Jeruzsálem elfoglalásakor nem lehetett a városban, mert akkor vagy kivégzik, vagy fogságba

hurcolják. Az ostrom szüneteltetése idején viszont módja volt elhagyni a várost. Talán maga a király küldi Baalisz udvarába valamilyen megbízással, vagy átlátva a reménytelen helyzetet, magát mentve távozik. De mert túlélte a baboniak hadjáratát, mint a király családjának egyetlen megmaradt tagja jogosnak gondolja azt, hogy uralkodjon a megmaradtakon. Úgy véli, ha a nem dávidi házból való Gedalját megöli, uralkodásának nem lesz akadálya. Megfelelkezik a próféciáról, amelyben az ÚR kijelentette Júdának, hogy elveszi a trónt Dávid házából. De figyelmen kívül hagyja azt is, hogy Nebukadneccar megölette Cidkiját minden utódját, mert a király árulását nem volt hajlandó megbocsátani. Örülhetett volna annak, hogy egyáltalán életben maradt, nem pedig hatalomról, királyi trónról kellett álmodoznia... A hatalom utáni vágya és a hiúsága azonban elvakítja. Nem látja át ezért azt sem, hogy az őt felbujtó Baalisz királynak nem érdeke, hogy zsidó nép maradéka megerősödjön országa közelében, s miközben a gyilkosságra ösztönzi, a zsidó nép romlására is bízattja, zsákutcába küldi.

A gyilkosságot is sokakat felháborító módon követi el. Visszaél vendéglátója bizalmával, vendégszeretetével. S ha az asztalnál lévők között babiloni tisztviselők is voltak (amire a „kaldeusok” szóból gondolhatunk), akkor érthető, hogy nem belügyi dologként kezeli ezt Nabukadneccar, s a büntetés újabb deportálás. A merénylettel azonban nem ér véget a vérontás.

A 80 ártatlan, vezeklő zarándok törbe csalása és közülük 70 meggyilkolása talán a merényletnél is megdöbbentőbb. Van-e, lehet-e erre az ÚR törvényét semmibe vevő tette valami magyarázat? Vagy csak a vértől és a sikeres merénylettől megittasult, emberi mivoltából kivetkőzött vérengző fenevad ösztönös cselekedete ez?

A leírás alapján kikövetkeztethető, hogy a zarándokok Izráel területéről mennek Jeruzsálembe. S bár a felsorolt

városokban is vannak szent helyek, és Jeruzsálemben a templom romokban hever, mégis ott akarnak áldozni az ÚR előtt. (Talán, mert akkor még ott volt a törvény tábláit tartalmazó szövetség ládája is). Jismáélt hívására azonban hajlandók betérni Gedalja udvarába. De a város közepén lemészároltatja azokat, akik nem ígérenek neki váltságdíjat. Bár mindhárom tény magyarázat lehetne a gyilkosságra (t.i., hogy nem Júdából valók, hogy az ÚR elé levágott szakállal és megvagdosott testtel mennek, ami tilos -3Móz. 19: 27-28-, s Gedaljával is hajlandók találkozni), ám abból, hogy meghagyja a neki váltságot kínáló életét, megtudjuk, hogy nyereségvágy is hibái közé sorolható. Így talán nem tévedünk, ha azt gondoljuk, hogy a Micpából elhurcoltakért is váltságdíjat remél. Jóhanán és társai azonban megszabadítják a túsokat, de Egyiptomba akarnak menni, mert félnek Babilon bosszújától. S nem alaptalanul. „Gedáliás meggyilkolásának tragikusan súlyos kihatásai lettek. Ezt felismerve tartotta meg a későbbi zsidóság (és ünnepli még ma is) „Gedáliás böjtjét”, Tisri hónap harmadik napján”. Jub.k.

Ima: Örök Isten, kegyelmes Atyám a Jézus Krisztus által! Hálát adok, hogy a Te nem lankadó figyelmed vigyázza életemet, s minden teremtményed életét is számon tartod. Köszönöm, hogy a múltba nézve is a jelenben való szüntelen vigyázásra intesz, hiszen ma is igaz Péter apostol intelme: „... mert ellenségetek, az ördög, mint ordító oroszlán jár szerte, keresve, kit nyeljen el!”! Magasztallak azért, hogy Fiadat adtad újszövetségi népednek, akit követve el nem tévedhetünk, bizonyosan célba érkezhettek. Igéddelel és Szentlelkeddel erősíts hitünk harcainak megharcolásában, keresztjeink hordozásában. Add, hogy másokkal egyetemben ne csak a rosszat kerüljem, hanem cselekedhessem azt, ami Neked kedves, s közeledő országod dicsőségére válik. Krisztusért kérlek, hallgass meg! Ámen.

- id. f.-

Meghívó

Az Abaúj-Tornai Egyházmegye 2010. március 14-én Magyarbödön ünnepi megemlékezést tart az 1848/49-as szabadságharc évfordulója alkalmából. Az ünnepi alkalom 14:00 órakor kezdődik a református templomban. Igét hirdet Steinbach József a Dunántúli Református Egyházkerület püspöke, ünnepi beszédet mond Huszár Pál a Dunántúli Református Egyházkerület főgondnoka. Minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Orémus Zoltán

„Jézushoz jöjjetek”

című új kiadványunk azokat az imádságokat tartalmazza, amelyeket kisgyermekként, de a református keresztyénként is lelki épülésünket szolgálják. Mindemellett református hitvallásunk alaptételei, Arany ABC és hitvalló versek segítik a keresztyén élet mindennapjait. Áldott ajándék gyermekeknek és fiataloknak egyaránt és fiatal szülőknek segít gyermekeikkel imádkozni

Ára 3,50 Euro

Kiadványainkat megrendelhetik a Lelkészi Hivatalokban és Szerkesztőségünk címén: Református Lelkészi Hivatal, 076 74 Drahňov-Deregnő 216, E-mail: csomalaszlo@centrum.sk

BIBLIAOLVASÓ

u e z é r f o n a l

1.	Cs.	Jer 49, 1-22
2.	P.	Jer 49,23-39
3.	Sz.	Jer 50, 1-16
4.	V.	Jer 50,17-28
5.	H.	Jer 50,29-46
6.	K.	Jer 51, 1-19
7.	Sz.	Jer 51,20-40
8.	Cs.	Jer 51,41-58
9.	P.	Jer 51,59-64
10.	Sz.	Jer 52, 1-11
11.	V.	Jer 52,12-27
12.	H.	Jer 52,28-34
13.	K.	Ruth 1
14.	Sz.	Ruth 2, 1-13
15.	Cs.	Ruth 2,14-23
16.	P.	Ruth 3, 1-9
17.	Sz.	Ruth 3,10-18
18.	V.	Ruth 4
19.	H.	3Móz 1
20.	K.	3Móz 2
21.	Sz.	3Móz 3
22.	Cs.	3Móz 4, 1-21
23.	P.	3Móz 4,22-35
24.	Sz.	3Móz 5, 1-13
25.	V.	3Móz 5,14-26
26.	H.	3Móz 6
27.	K.	3Móz 7, 1-21
28.	Sz.	3Móz 7,22-38
29.	Cs.	3Móz 8, 1-13
30.	P.	3Móz 8,14-36

ÁPRILIS

Kol 3,18-25
Kol 4, 1-6
Kol 4, 7-13
Kol 4,14-18
Lukács 1, 1-4
Lk 1, 5-12
Lk 1,13-17
Lk 1,18-25
Lk 1,26-38
Lk 1,39-45
Lk 1,46-56
Lk 1,57-66
Lk 1,67-80
Lk 2, 1-7
Lk 2, 8-14
Lk 2,15-20
Lk 2,21-24
Lk 2,25-35
Lk 2,36-40
Lk 2,41-52
Lk 3, 1-6
Lk 3, 7-14
Lk 3,15-17
Lk 3,18-22
Lk 3,23-38
Lk 4, 1-13
Lk 4,14-22
Lk 4,23-30
Lk 4,31-37
Lk 4,38-44

A bibliai József arcképe ókori egyiptomi pénzérmeiken

A bibliai József pátriárka kép-másával és nevével ellátott ókori pénzérmeiket fedeztek föl Kairóban, az Egyiptomi Múzeum raktárában.

A zsidók Egyiptomba való megtelepedésének története az ószövetségi József históriájához köthető. József, Jákob és Ráhel fia apjának legkedvesebb gyermeke volt, ezért testvérei féltékenységükben egy kútba hajították, majd eladták rabszolgának. József Egyiptomba került, rabszolgaként dolgozott, majd bebörtönözték. Azzal, hogy megfejtette a fáraó álmát, fölkelte az uralkodó figyelmét, aki kiszabadította és maga mellé emelte. József látnoki képessége megmentette az országot az éhínségtől, s József immáron főhivatalnokként élt a fáraó országában. Mikor testvérei gabona reményében Kánaánból Egyiptomba mentek, József megbocsátott nekik, apját is és testvéreit is meginválta Gósenbe, ahol az egész háznép letelepedett, s idővel a zsidók megsokasodtak. A Biblia szerint tőlük származik Izrael 12 törzse.

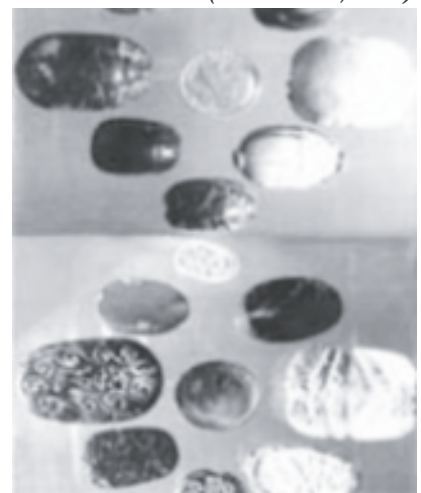
A történészek egy része által vallott álláspont ezzel ellentétben azonban az, hogy az ókori egyiptomban csupán cserekereskedelem folyt. Az egyiptomi régészek most azonban olyan ókori pénzérmeiket fedezték fel, amelyeken a Bibliából ismert József neve és képmása szerepel.

„Ez az első tudományos bizonyíték, amely megcáfolja ezt a nézetet. A régészek ugyanis az eddig előkerülő óegyiptomi pénzérmeiket amulettnek vagy valamilyen dísz tárgynak vélték, most azonban bebizonyosodott, hogy ezek fizetőeszközök voltak” – írta a Jerusalem Post az egyiptomi Al Ahram lapra hivatkozva.

A most megvizsgált pénzérmeik némelyikén fel van tüntetve előállításuk dátuma, valamint az értékük is, továbbá az éppen uralkodó fáraó képmása is látható rajtuk. Akadt olyan fizetőeszköz is, amelyen József arcmása és neve szerepel. A pénzérmeik kormeghatározása szintén alátámasztja, hogy abban az időszakban verték őket, amikor a feltételezések szerint József élt.

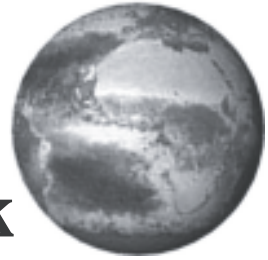
Mint a leleteket megvizsgáló régészek rámutattak, több tényező is arra utal, hogy ezek valóban fizetőeszközök voltak. Ismertetésük szerint számtalan ilyen érme került elő különböző egyiptomi helyszíneken, alakjuk ovális vagy kerek, s egyik oldalukon felirat, a másikon arcmás szerepel, pontosan úgy, ahogy a napjainkban forgalomban lévő pénzek esetében szokás.

(NG Online, MTI)

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

Egy lengyel hugenotta festőművész önéletrajzának előkerülése

Robert Violet német református irattáros könyve nemrég jelent meg a Német Hugenotta Társaság kiadásában Daniel Nikolaj/Nikolaus Chodowiecki hugenotta festőművészről, kora egyik legtermékenyebb alkotójáról. Ebben a berlini francia református gyülekezet oszlopos tagjának egykori rekonstruált önéletrajzát is közli.

Az 1726–1801 között élt berlini hugenotta festőművész, Daniel Chodowiecki életrajzáról sokan tudtak, hivatkoztak rá, de eltűntnek vélték. Utoljára 1895-ben közölt ebből részleteket W. von Oettingen, aki megírta a művész életrajzát. A művész fia is írt apjáról, ez azonban franciául készült. A könyv borítója a hugenotta művész családját ábrázolja, ami a családi festménygyűjteményből került elő. – Teljes nevén Daniel Nikolaj/Nikolaus Chodowiecki a lengyel Danzigban (Gdansk) született. Anyja, Henriette Ayser ősei révén volt hugenotta leszármazott. A berlini festőakadémián tanult. A rokokó és a klasszikus stílusáramlat közötti copf-stílus követője lett. A halála előtti években igazgatója volt a

berlini Művészeti Akadémiának. Tudományos könyveket is illusztrált, mint pl. a svájci református nevelőét, Pestalozziét is. De illusztrálta Goethe, Lessing, Schiller, Rousseau, Shakespeare és mások műveit is. Mind a lengyel, mind a hugenotta történelem nagyon érdekelte, gyakran választott festményeihez innen is témát. 108 rajza maradt fenn szeretett városáról, Gdanskról. A berlini francia temetőben helyezték végső nyugalomra testét. Művészi hagyatékában kétezernél több akvarell, 30 olajkép és négyezernél is több kézi rajza maradt fenn.

Életrajzában magát „egy nagy nemzet (Lengyelország) hajtasának” nevezi, de hozzáteszi: „bár nagy megtiszteltetés, hogy lengyelnek tarthatom magamat, de messze mentem...”. Felesége Johanna Marie Barez volt, hugenotta selyemszövők lánya, aki hat fiút és három leányt szült a mesternek. Házassága, gyermekei keresztelesei, konfirmációi révén egyre erősebben kötődött a berlini francia református gyülekezethez, a hugenotta reformátusok menekültközösségéhez, ami az egyik legerősebb ilyen megtartó közösséggé vált Európában. (reformiert-info.de - 2010-02-18 - dr. békefy - www.reformatus.hu)

Új internetes református portál: europa reformata

europa reformata

A Református Világszövetség Európai Területe új internetes portállal jelentkezett. Magyar anyagok is olvashatók a felületen. Már a június 18–28. között az amerikai Grand Rapidsben sorra kerülő új református világszövetség, a Református Egyházak Világközössége nevű szervezet megalakulásának egyik megelőző lépéseként hozták létre az europa reformata-t, a református Európa honlapot. Ennek nyitó oldalán aktualitásokat olvashatunk, továbbá annak megfogalmazását, hogy kik is a honlap alkotói, hány református egyház tartozik az európai családhoz. Szemlézhetünk fontos dokumentumokat, melyek korábbi jelentős ülések anyagait tartalmazzák. Örömmel fedeztük fel, hogy az „Aktualitások” rovatban a két vezető anyag egyházkunkból került fel. Az egyik a Haitiről hazatért második mentőcsapat tapasztalatairól számol be, a másik Kálvin örökségéről, illetve az erről szóló kiállításról és katalógusról tudósít. A „Terminus” rovat vezető anyaga pedig a Kontraszt-kiállításról szóló hír. Mindegyik anyagunkhoz fényképet is elhelyeztek a Református Világszövetség új európai internetes portálján a szerkesztők. Hazai érdeklődők az oldalt elérhetik ezen az internetes címen: www.warc-europe.org (reformiert-info.de - 2010-02-15 - dr. békefy - www.reformatus.hu)

Ezüst kereszt miatt bocsátották el

Négy évvel ezelőtt a nagy angol légitársaság egyik munkatársának azért kellett elhagynia munkahelyét, mert ezüst keresztet viselt a nyakában. Az akkori vita újra fellángolt.

Nadia Eweida a pütkösi egyház tagja, s 2006 szeptemberében azért veszítette el állását a brit légitársaságnál, mert munkaadója azt követelte tőle, hogy ezüst keresztet láncát vagy vegye le munkahelyén vagy rejtse el. Aztán a BA az egyenruhaviselésben változtatást eszközölt, s Eweida egy év múlva visszatért munkahelyére. A kereszt eltávolítása elleni tiltakozásként azt hozta fel érvként, hogy a muszlim hölgyeknek és a szikh vallás követőinek szabad a légitársaságnál vallási ruhadarabokat viselniük. Ezért diszkriminációnak tartja, hogy kereszttyén szimbólumot nem viselhet. A munkahelyi bíróság döntésével viszont ismét megtiltották neki a kereszt viselését – jelentette a BBC február 12-én. Eweida védője, a brit emberjogi szervezet, a „Liberty” jogásznője a munkahelyi bíróság döntését szomorúnak és csalódást okozónak minősítette. „Mindennek ellenére minden reményünk meg van arra, hogy Nagy-Britannia Legfelsőbb Bírósága a vallási tolerancia hosszú évszázados hagyományát a modern joggyakorlatba is átülteti” – tette hozzá Corrina Ferguson jogásznő. (ref.ch - 2010-02-15 - dr. békefy - www.reformatus.hu)

Előadások a hatékony vezetésről az amerikai Kálvin Szemináriumban

A jó vezetés titka egyszerű, ezt meg lehet tanítani és tanulni, erre vállalkozott a a Grand Rapids-i Kálvin Egyetem. A jó vezető nem titokzatos személy, hanem mind a nevelés, mind a bankszféra területén, mind pedig az egyházi életben etikus személy, nyitott a változásra és a változtatásra, kész a tanulásra, s képes arra, hogy pozitívan viszonyuljon azokhoz, akiket vezet. Minderről Peter G. Northouse, a kommunikáció professzora szólt azon a szemináriumon, melyet a Keresztyén

Református Egyház/USA szervez, s mintegy 60 személy vesz részt az alkalmakon. A sorozat címe: „Vezetés változtatással: a hatékony vezetés alapelvei”. A hatékony vezetés egyik fontos eszköze a közösségépítés, tehát az ehhez szükséges képességek, magatartásformák, kapcsolatok összessége. Az első nagy előadást a professzor február 17-én tartotta a Grand Rapids-i Kálvin Teológiai Szeminárium auditoriumában. Az előadónak nagy tapasztalattára van, hiszen több mint 20 éven át tanított vezetőket, személyek közötti és szervezeti kommunikációt. A Keresztyén Református Egyház 2007. évi főzsinatán elhatározta, hogy kialakít egy Vezetőképző Intézetet. Ennek keretében folynak ezek az előadások is. (crcna.news - 2010-02-20 - dr. békefy - www.reformatus.hu)

Az Úrnak jó volta napjainkhoz napokat told**- befejezés az 1. oldalról -**

katerv alapján a december 20-i gyermek-evangelizáción kioszthassuk, szép rendben meg is érkeztek. Októberben nyolcnapos evangelizációt tartottunk, november 28-án hetven fiataalt láttunk egész nap vendégül a Duna mente területi egysége ifi találkozóján, sok áldással és fáradtsággal. Ekkor zártuk a Nyilas Misi - Csángó csomagok begyűjtését. Tartott az egyház fenntartói járulék fogadása, hogy időre elkészülhessen a választók névjegyzéke. Rendeltük a naptárakat, Bibliákat, karácsonyi képeslapokat, hogy kielégítsük az igényeket. A Szeretetnap-tár rendelése kezdetektől gyakorlat gyülekezetünkben. Korrekt és kifogástalan a teljesítés a kiadó részéről, köszönet érte. Jól emlékszem még azokra az évekre, amikor hónapokat késett egyházi lapunk a Kálvinista szemle, vele együtt a Biblia-olvasó vezérfonal is. De ez is már a szomorú múlt, sok más szégyenletes dologgal együtt, ma már időben megjelenik, alkalmazkodva a kereslethez, vezérfonal pedig a novemberi számban, azon felül korlátlanul, nagy örömről. Ha folytathatom, hoztuk idős testvéreinket, ünnepváró, ádventi találkozóra családokból és az öregotthonból is. Látogattunk, vendégül láttunk, gyülekezeti ismertető készült, sokszorosítottunk, evangelizáltunk Madaron, legátust fogadtunk, esti istentiszteleteket tartottunk újév napjáig. Édes-ségsomagot készítettünk, a gyermekek szolgáltak minden ünnepen. December 28-ára az évzáró presbiteri gyűlésre elkészült a zárszámadás és a jövő év költség-

vetése, hogy január 1-én a rendes egyházközségi közgyűlésen ugyanúgy, mint Isten kegyelméből az elmúlt 33 évben minden január 1-én ünnepélyesen lezárhassuk az óvet és elkezdjük az újat. Szókas a szilveszteri bibliaóra, istentisztelet után és az újévre való ígéhűzés, ajándékozás. Ne tűnjék az olvasó számára dicsekvésnek e felsorolás, ha csak azt tetük, ami a kötelességünk, haszontalan szolgák vagyunk.

Gyülekezetünkben az istentagadó rezsim alatt sem szűnt meg az iskolai hitoktatás, az egyháztagok nem voltak elszoktatva sem a bibliaóráktól sem a templomtól. Kegyelemből tart a lelki étvágy, ezért is örültünk a dicséretes kezdeményezésnek, hogy a vezérfonal mellé, amiből akár 250 is elfogy nálunk évente, eladhattunk az előző években 60-70-et az üzenet átvitelét segítő Bibliaolvasó Kalauzból. **Mondhatnánk, hogy megbízható megrendelők vagyunk. Már karácsony előtt, sőt az adó behozatalakor keresték, rendelték hiveink ezt a kiadványt is. És reménykedtek, ahogy mi is, pár nap és itt lesz. De csalódtunk és másokat is becsaptunk. Aztán már csak a bocsánatkérés maradt, nemcsak a templom körül, hanem utcán, üzletben, buszon, orvosi rendelőben. Talán ezért is tűnt olyan hosszúnak az a három hét, amíg szabadkoznunk kellett. Mert aki olvasta december 31-én a Bibliát, az január 1-én is fogja, akinek ott volt a Szentírás mellett esztendő utolsó napján a Kalauz, annak újévkor hiányzott az aktuális kiadás. Kerestük a megoldást, ki hogyan segíthet. Megtudtuk,**

hogy a nyomdából időben kikerült, december 22-től jobb sorsát várja az egyház komáromi raktárában. Fordultunk az egyházmegyéhez, eredménytelenül. Más utat kell találnunk, úgy mint a betlehem-i bölcséknek. Melyik kereskedőnek jut eszébe január 12-én karácsonyfát árusítani? Vagy ki kéri a karácsonyi pontyot január közepén? Hát ennyit ér az adófizető egyháztag? Visszaköszönnek a szégyenletes idők? Remélem nem. Ha csak a marcelházi híveket érinti ez a sajnálatos kérés, akkor elnézést kérünk és nem háborítunk senkit a problémánkkal, de ha másokért is felemelhetjük szavunkat, ezt szívesen megteesszük.

„Ki tehát a hű és okos szolga, akit azért rendelt szolgálói fölé az úr, hogy kiadja nekik az eledelt idejében?” Mt24,45. „Krisztus azt állította, hogy az ő titkos eljövételének veszedelme mellett nincs helye a tunyaságnak... Amint tehát előzőleg az egész cselédséget intette Krisztus arra, hogy őt ébren fogadják, úgy most különös gondoskodást kíván a főbb szolgálóktól, kik azért állítottak a többiek fölé, hogy példájukkal mutassák a józan figyelem és a becsületes mértékletesség útját. E szavakkal figyelmezteti őket, hogy nem gondtalan méltósággal vannak ők felékesítve azért, hogy nyugodtan adják át magukat a gyönyöröknek, hanem mentől kiválóbb fokát nyerték el a tisztességnek, annál több teher súlyosodik rájuk.” Kálvin János Evangéliumi harmónia IV. 42. oldal

Rácz Elemér

GYÜLEKEZETEINK életéből

Ökumenikus Imahét – testvéri együttlét

„Isten szívén megpihelve, forrjon szívünk egybe hát”- a 395. dicséret elénkélésével vette kezdetét az ökumenikus istentisztelet, 2010. január. 20-án Szádalmáson. Ez alkalommal római-katolikus, evangélikus és református hívek lelkipásztoraikkal vezetve tettek bizonyosságot, arról, hogy Isten előtt egyek, kiket egy Úr, egy keresztség és egy hit egyesít.

Bize Norbet esperes-plébános elsőként hirdette Isten Igéjét, melyben

rámutatott a testvériségre és annak napenkénti megélésére. Ezt követően orgonajátékával kísérte a katolikus testvérek énekét. Külön öröm volt, hogy első ízben **Solárik Viliám** személyében evangélikus lelkipásztor is szolgált közöttünk. Igemagyarázatában a tanítványságra és Krisztus küldő parancsára fektette a hangsúlyt. A szószéki szolgálata után szintén a lelkipásztor orgonajátéka kíséretével a gyülekezet a 390. dicséretet énekelte.

Gábor Lajos szépsi lelkipásztor igemagyarázata az Egyház Urának követésére irányult, ki mint Jó Pásztor életét adja a juhokért. Ezután a helybeli énekkar a „**Mindig velem, mindig velem...**” kezdetű éneket énekelte.

A közös imádságban Isten elé vittük a Haiti szenvedő testvéreket és közösen mondtuk el Urunktól tanult imádságot.

Nemzeti imádság és a 200.-ik dicséret közös elénkélésével ért véget a templomi alkalom, amely egy szerény szeretvendégséggel és testvéri beszélgetéssel folytatódott a parókia gyülekezeti termében.

Varga Zoltán, lelkipásztor

Egyetememes Imahét Királyhelmeceken

Immár ötödik éve, hogy a mindenkori újesztendő januárjában Királyhelmeceken az ökumenikus Imahéten részt veszünk a református, római katolikus, görög katolikus egyetememes keresztény egyházaink templomaiban az istentiszteleteken.

Esténként sietünk a harangok hívó szavára, hogy együtt énekeljünk, Urunkat és az Ő szent fiát Jézus Krisztust dicsőítő énekeket. Közös imában fohászunk a világ kereszténységének egységéért, hitünk erősítéséért az Úrban.

Lelkészeink az igehirdetésükhöz a Bibliából a szentleckét Lukács próféta Evangéliumából olvasták fel. „Mit keressetek a holtak között az élőt? Nincs itt, hanem feltámadott...” (24. r) Prédikációikból emlékeztetőül néhány mondatban)

A feltámadott Jézus Krisztusba vetett hitünk az, amely reményt kínál az örökéletre. Ő az igazság és az élet, a betegek

gyógyítója, a halottak feltámasztója. Emberként született a világra, de Ő lett a világ megváltója. Hirdetjük az Ő dicsőségét, reményünk csak Ő benne vetjük, aki az elesett embert felemeli, ha fohászunk az Úrhoz. Mikor a reményt keressük, Krisztussal találkozunk, legyünk fogékonyak az Ige hallására, befogadására és megtartására, mely testé lett és lakozik közöttünk. Őt mindig megszólíthatjuk, beszélgethetünk vele imádságainkban, és akkor sohasem leszünk egyedül. Ő ad nekünk reménységet. Nyissuk ki az ajtóinkat, hogy betérjen hozzánk, és lakozzék a mi szívünkben, akkor üdvösség lesz az otthonunkban. Életet merítünk Isten szavaiból, Ő a mi orvosunk, legyen iránytűnk az élet nehéz göröngyös útjain. Ha jön a megpróbáltatás, kulcsoljunk imára a kezünket, hozzá fohászunk, hitünkben így erősödünk meg.

Imánkkal az Úrhoz fordultunk a Haiti földrengés sújtotta nép szenvedő

dőinek, árváinak gyógyulásáért, az áldozatok lelkéért, nyugalmáért. Ismerjük a Szentírás üzenetét, hogy ahol három ember együtt van, és az Úrról tesz bizonyosságot, Ő ott jelen van. Mi pedig megtöltöttük templomainkat, hogy együtt legyünk Ő velem, és kérjük áldását életünkre, ekképpen: „Uram, ki megáldod a Téged áldókat és megszenteled a Benned bízókat, üdvözítsd népedet és áld meg örökségedet, egyházad teljességét őrizd meg. Szenteld meg azokat, kik házad ékességét szeretik. Te viszont dicsőítsd meg őket isteni erőddel, és ne hagyd el minket kik benned bízunk. Ajándékozz békességet a Te világodnak, egyházaidnak, papjaidnak, és minden népednek. Téged dicsőítünk, imádunk s Neked hálát adunk, Atya, Fiú és a szentlélek, most és mindenkor s örökkön örökké. Ámen.”

Áldást és békességet kérünk a Földünk minden népének.

Szerdi Matild,
Királyhelmece

Missziói Csendesnap Kassán

A Magyar Református Missziói Szövetség és az Abaúj-Tornai Egyházmegye közös szervezésében 2010. január 30-án missziói csendes-napot tartottunk Kassán.

A találkozó istentisztelettel kezdődött. **Nt. Tarr Ferdinánd** kistárkányi lelkipásztor a Lukács 14: 12-24 alapján hirdette Isten Igéjét. Igehirdetésében kiemelte: Az Atya hív minket az Ő nagy

a meghívást. Jézusnak azonban fontosak a betegek, a sánták. Menjünk ki mi is az utcákra és hívogassunk, ismeressük meg „a legkisebekkel” az Isten országát. Jézus azt mondja boldognak, aki evilági viszonzás nélkül teszi a jót.

Ezt követően **Nt. Orémus Zoltán az Abaúj-tornai Egyházmegye eszperese** szeretettel köszöntötte a csendes-napra érkezőket és a messziről

met a parókiális könyvtárakban megtalálható és ma is aktualitással bíró „A bel-misszió és „Cura pastoralis” című kézikönyvre, amelyet 1925-ben adtak ki. Elgondolkodtató tényként emlíndta, hogy a református népünknek csak 10%-a látogatja rendszerességgel az istentiszteleteket, és ezen belül 1,5%-a vesz részt a bibliaórákon. A 10%-nak el kell indulnia a 90% felé, hogy bevonja ebbe a Krisztussal való közösségbe – ez az ún. bel-misszió. Ebben a szolgálatban nagyon fontos szerepet tölt be a szeretetszolgálat, a nehéz helyzetbe jutottak mentése.

A következő előadásban: **Nt. Mátyás Sándor a MRMSZ alelnöke, nyékládházi lelkipásztor** szólt a **gyakorlati missziói munkáról a református gyülekezetekben**. A missziót Isten végzi, mi csak eszközök lehetünk. Innen a templomból kell, hogy kiinduljon, mégpedig általunk. „**Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.**„(Róm 8:19)... Ugyanígy az Egyház is sóvárogva várja Isten fiainak a megjelenését.

Sok-sok értékes hozzászólást követően a csendesnap résztvevői megpróbálták megkeresni a közös első lépéseket, amelyen el szeretnénk indulni a szolgálatban.

Istennek legyen hála ezért az együtt-létért, missziói csendesnapért és nem utolsó sorban köszönet az alkalomnak otthont adó kassai gyülekezetnek.

Varga Zoltán lelkipásztor

vacsorájára, a Vele való közösségre. Öröm számunkra, hogy Általa egy asztalnál ülhetünk, megkülönböztetés nélkül. Boldog, aki kenyeret ehet az Isten országában. Azonban ne elégedjünk meg csupán azzal, hogy mi boldogok lehetünk, hanem hívjunk másokat is annak ellenére, hogy látjuk, mennyi kifogás van a meghívással szemben. Akik mentegőztek, azok ezt illedelmesen teszik, de ezzel semmibe veszik

jött kedves vendégeket és előadókat.

Ablonczy Zsolt a Magyar Református Missziói Szövetség elnöke, a Kispesti Református Gyülekezet lelkésze előadásában a **misszió bibliai értelméről, valamint a bel-misszió vázlatáról** szólt a hallgatókhoz. A misszió számunkra Isten legfontosabb kijelentése és Jézustól kapott küldetés, nekünk szóló megbízás. Előadásában felhívta a figyel-

Támogassa gyülekezetét adója 2%-val

A Lónyay Gábor Polgári Társulás megköszöni minden kedves adakozónak a 2009-ben átutalt adószázalékot. Istennek legyen hála egyre többen ismerik fel, hogy az adó 2%-nak átutalásával valódi támogatást nyújthatnak saját gyülekezetüknek a Lónyay Gábor Társuláson keresztül, vagy a Református Tanulmányi Központ nyári gyerektáborát segíthetik.

Az elmúlt éven a következő gyülekezetek részesültek támogatásban a Lónyay Gábor Társuláson keresztül: 1. Iske, 2. Kisrácska, 3. Bés, 4. Ipolyság, 5. Nagyida, 6. Saca, 7. Párkány, 8. Bátorkeszi, 9. Bajánháza, 10. A Vajáni Református Egyházi Alapiskola, 11. A Református Tanulmányi Központ nyári Honismereti és Angol Nyelvtáborán 3 kárpátaljai

és 3 erdélyi fiatal vett részt a Lónyay Gábor Társulás támogatásával.

Mindazoknak akik adójuk 2%-át céljaink támogatására kívánják fordítani megadjuk adatainkat:

Név: Zaujmové združenie Gábora Lónyayho

Székhely: 076 74 Draňov 216

Jogi forma: Občianské združenie **IČO:** 31256732

További tájékoztatást a 056 6282560-as, vagy a 0908 035 094-es telefonszámon adunk. Kérésre postán, vagy E-mail-en elküldjük az adatainkkal kitöltött formanyomtatványt is.

Csoma László

A Kárpát-medence Reformátussága

Kötelességünk a jót tenni!

- Jótékonysági koncert a Nagydobronyi Református Líceum megsegítésére

Január 30-án a Csapi Művelődési Központ adott otthont az Ungi Református Egyházmegye által szervezett jótékonysági estnek, melynek bevételét a Nagydobronyi Református Líceum (NRL) támogatására fordítják.

A tizenöt éves múlttal rendelkező tanintézmény ugyanis (a többi református líceumhoz hasonlóan) komoly finanszírozási problémákkal küzd. 2009 szeptemberében az ukrán állam egyik napról a másikra vont meg mindennemű támogatást az egyházi oktatási intézményektől (mely addig is csupán 8%-át biztosította az intézmények teljes költségvetésének). Ezzel együtt az utóbbi két évben a világon elhatalmasodó gazdasági válság a nagyrészt külföldi egyházaktól, alapítványoktól befolyt további támogatásokat is kétségessé teszi. Mindehhez hozzájárul az ukrán emelt szintű érettségi, és az anyanyelv használatának korlátozására irányuló rendeletek sora. Ebben a helyzetben nem csak az egyes egyházmegyék felelőssége növekszik meg, hanem a gyülekezeti tagok, minden kárpátaljai magyar egyéni felelőssége is. Erre a közös tehervállásra kívánták jobban ráirányítani a figyelmet Ung megye vezetői azzal a jótékonysági esttel, ahol az egyházmegye tehetséges szolgálattevői léptek színpadra.

Az Ungi Egyházmegye, valamint az NRL vezetőségének és diákjainak nevében Balogh Attila esperes és Bátor József főgondnok köszöntötte a vendégeket.

„A mai nap a teherhordozásnak és a segítő kéz nyújtásának a napja. Mi egy közös test tagjai vagyunk. És ebben a testben csak úgy élhetünk, ha együtt gondolkodunk, mozgunk és egymás felé segítő kezét nyújtunk” – fogalmazott az esperes.

Héder János főjegyző igei köszöntésében Jakab apostol szavait idézte: „Aki azért tudna jót tenni, és nem cselekszi, bűne az annak.”. Nem azért kell választanunk a harcot a magyar iskolákért, mert talán így könnyebb lesz érvényesülnünk az életben (ez már nem igaz), nem azért, mert érdemes itt magyarként tanulni, hanem azért, mert nem tehetünk mást. Itt élünk és halunk kell! A kisebbség nyelve mindig a hűség nyelve is. A kisebbség iskolája mindig a kitartásnak, a hősiességnek az iskolája is...

Az intézmény rövid bemutatása után Szopó Tibor karnagy vezetésével a líceum énekkarának szolgálata nyitotta meg a fellépők sorát. Majd az ungvári Varga Katalin, a kiscejői Csákány Marianna, a Nagygejőcről érkezett Gerber Andzselika éneke színesítette a műsort. Színvonalas előadással érkezett a jótékonysági estre az Ivaskovics József vezette Credo és Gyöngykaláris együttes. Igazi meglepetés volt Horkay László ny. püspöknek, a nagydobronyi gyülekezet lelkipásztorának, a líceum egyik alapító tagjának zenei produkciója. Fellépett a ráti Szoroka Dániel is és a Nagyné Fekete Zsuzsanna vezette szalócai gyülekezet együttese a Nyitnikék zeneiskola tanulóival. Az alkalomra zenés összeállítást készített a csapi (vezetője Szabó Ivett), valamint a kisdobronyi Szivárvány (vezetője Katona Annamária) ifjúsági együttes. Szavallatokkal érkeztek az egyházmegyei szavalóverseny győztesei: Ferkó Erika (Tiszaásvány), Szabó Eszter (Rát), Varga Brigitta (Kiscejőc), Soós Zsolt (Szalóka).

A koncert végén Katona Béla, a Nagydobronyi Református Líceum igazgatója köszönte meg a szolgálatokat és az adományokat. Arra kérte a rendezvény résztvevőit, hogy továbbra is hordozzák imáikban az iskolát. Ne vonják meg adományaikat, mert azok, mint a jó vetőmag, előbb-utóbb meghozzák termésüket.

„Ahhoz, hogy egy népnek, közösségnek jövője legyen, három dologra van szükség: templomra, iskolára és családra” – fogalmazott Pándy-Szekeres Dávid iskolatanácsos. E három tényező közös vonása pedig a közösség. Ma az Ungi Egyházmegye megmutatta, hogy erős közösségként lép fel, erősíteni tudja a líceumot. Adja az Úr, hogy a jövőben is, mint egy nagy közösség, mint egy család, segíteni tudjunk egymásnak, amikor valamelyik testvér bajba kerül, gyengélkedik, elbizonytalanodik! Szabó Dániel, a Magyar Református Presbiteri Szövetség elnöke, a nagydobronyi líceum alapító tagja és támogatója beszédében arról szólt, hogy az alkalom mennyei látást tükröz. Benne van mindaz, amit az evangélium útján kapott ez a nemzet ezer esztendő óta. Benne van a reformáció öröksége, az ellenreformáció megszenvedett útjai. Európa van benne a maga legjobb üzenetével, akkor is, ha ezt a határok olykor meg akarják állítani. Benne van atyáinknak, nagyszüleinknek, korábbi nemzedékeknek meghurcolása, meggyötrése, elpusztítása.

„Ne hagyjátok az iskolát, mely Istentől kapott ajándék az életünkben” – osztotta meg Balogh Attila esperes záró gondolatait. Az elért eredményeket sokszor talán magunknak tulajdonítjuk, embereknek, vezetőknek, akár a közös összefogás eredményének könyveljük el. De nem feledkezhetünk meg arról, hogy mindez Isten ajándéka. Mi csupán sáfárok vagyunk. De jó sáfároknak kell lennünk. Az egyház, az iskola vezetőinek és mindazoknak, akikre Isten rábízta ezt az ügyet. Hiszem, hogy magyar népünk, nemzetünk nem hagyja el az élő Istent, s a templomot. És nem hagyhatjuk el az iskolát sem. Ezt bizonyítja a mai alkalom is, hisz ahol ennyien összegyűlnek egy közös ügyért, hogy gyermekeink hitben nőjenek fel – az isteni kezdeményezés.

Soós Katalin

A héber nyelv - לשון הקודש

ALMA - צלמה

A Jézus születéséről szóló evangéliumi bizonyágtételeket hallhattuk Karácsony alkalmával, s ez az Ézsaiás 7,14-ben olvasható ótestamentumi ígéretre irányítja a figyelmet. Zsidó írástudók, s néhány keresztyén teológus is vitatják Jézus anyjának szűz voltát. Vagyis azt, hogy az eredeti héber szövegben olvasható ALMA - צלמה - szó „fiatal nő”-t vagy „szüzet” jelent. „Ezért maga az Úr fog nektek jelt(oth) adni: Íme egy fiatal nő (Alma) teherben van, és fiút fog szülni, és Immánuelnek nevezik el.” (*Revideált új fordítású Biblia, a Károli fordítás az Alma szót „szűz” szóval fordítja.*) Szerk.

A korábbi rabbinikus magyarázatok ezt a verset - az ismert messiás-résszel, az Ézsaiás 53-al együtt - a Messiásra vonatkoztatták, az újabb nemzedékek azonban nem így magyarázzák. Jézus szüztől való születésének két nyilvánvaló alapja is van.

1. Először az „Alma” szó. Amikor a 72 írástudó és rabbi az Ótestamentumot héberrel görög nyelvre (Septuaginta) fordította, az Alma szót a „parthenos” - ként fordították, ami egyértelműen szüzet jelent. Luther szintén szűz szóval fordítja az Énekek éneke 6,8-ban lévő Alma héber kifejezést.

2. A másik megerősítést az Ézsaiás 7,10-14 versek összefüggésében találjuk. Az Úr Áház, Júda bűnös királyát ösztönzi arra, hogy az Ő mindenhatóságáról jel által bizonyosodjon meg, akár a Seol mélységéből vagy akár a magasságból. Amikor Áház vonakodik jelt kérni, Isten maga igéri meg a jel megadását! És Ő maga adja mag a csodák csodáját: Szűz szül! Ha csak egy fiatal leány esne teherbe, mi lenne azon rendkívüli?

Az eredeti szöveg tehát megerősíti, hogy az Ézsaiás 7,14 a Messiás csodálatos születéséről tesz bizonyosságot, úgy, ahogyan az az Új Testamentumban be is teljesedett.

Michael Schneider, Israel Heute

„Én, és az én házam népe az Urat szolgálom.”

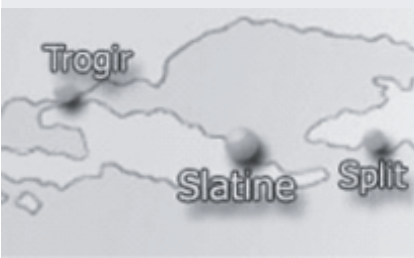
Lelkészi Csendesnapok-ra hív az Ungi Református Egyházmegye és a Szlovákiai Magyar Református Lelkészegyesület minden érdeklődő lelkipásztort 2010. április 27-28-án. Előadóink a Debreceni, Komáromi és Sárospataki teológiák tanárai. A távolabbról érkezők számára szállást és ellátást biztosítunk. További felvilágosítást a Szerkesztőségünk telefonszámain vagy a csoma@copusnet.net e-mail címen.

| ÖRÖMHÍR |

Segítség lelkészeknek, hitoktatóknak és szülőknek gyermekük hitben való nevelésére. Megrendelhető Szerkesztőségünkben. Éves előfizetés 6 Euró.

Üdülési és szálláslehetőség Horvátországban

A Split közeli Trogir körzetében kellemes apartman-házra hívjuk fel olvasóink figyelmét. Kellemes környezet, a tengerparttól mindössze 30 méterre. Gyönyörű történelmi városok (Split és Trogir) közvetlen közelében. További információk a www.slapore.com/index_hr.html honlapon.

Felvidék Ma

www.felvidek.ma

A református igehirdetés német művésze és tudósa,

Rudolf Bohren emlékére

Kivételes stílusú, nemzetközi jelentőségű református prédikátor, az igehirdetésnek művésze és tudósa volt Dr. Rudolf Bohren professzor, aki február elején hazatért Teremtő Urához. Prédikációtani nagy művével, a Predigtlehre-vel és tanulmányaival, versesköteteivel, prédikációs kötetekkel igehirdetők nemzedékére hatott hazájában és szerte a nagyvilágban, például nálunk Magyarországon is.

Nagy határjáró volt, aki bőségesen merített és emelt át szellemi kincsekből a teológia, irodalom és a pszichológia területén, egyik szakágból a másikba. 1974-1988 között a heidelbergi egyetem gyakorlati teológiai és lelkigondozói professzora volt. Életét 89 éves korában adta vissza Urának, ez év február elején, s nemrég vettek tőle búcsút tanítványai, kollégái, tisztelői Németországból és a világ sok országából. Dossenheimben helyezték nyugalomra földi maradványait. Tanszéki utóda, Dr. Christian Möller heidelbergi professzor joggal írhatta búcsúztatójában: 1971-ben megjelent Prédikáció-tana világsiker lett. A Rheinischer Merkur már 1990-ben felismerte a nagy határjárót a bohreni szellemiségben, aki sok te-

rületen volt otthon, s összekapcsolta a teológiát, az irodalmat és a lelkigondozást azon a páratlan módon, ahogyan azt Isten tálentumos lelkének adta. Művész és tudós, költő és író emelte egymást magasra munkásságában, kivételesen finom, árnyalt meditatív német szövegei revelatív erővel hatottak az olvasókra. Messze földről hozzá sereglett hallgatói révén szinte az öt kontinens valamennyi, nem csak református egyházában hamar fogalommá vált a neve.

Bohren 1920-ban született a svájci Grindelwaldban, s kora egyik nagy hírű református újszövetségesénél, Oscar Cullmann bázeli professzornál doktorált. 1945-1958 között gyülekezeti lelkész volt Svájcban. Később meghívást kapott a wuppertali egyházi főiskolára, ahol olyan neves református tudósokkal dolgozott egy karban, mint az újszövetséges Hans Walter Wolff, az újszövetséges Georg Eichholz, a rendszeres teológus

Jürgen Moltmann. Itt írta meg pneumatológiai irányvételű, a Szentlélek jelenlétére és a Róla szóló tanra épített hatalmas és átütő prédikáció-tanát, s ezzel egész nemzedékek tanítójává vált. Megtanulhattuk tőle, hogy az igehirdetés, a prédikálás a Szentlélek hívása, várása, megjelenése közben végbemenő esemény. Számos igehirdetés-kötete jelent meg, melyekben mély biblikusság kötődött össze Szentlélek-ösztönzések nyomán, tüzzel és világossággal, s mindezt a kálvini teológia fogalmi rendszerébe ágyazottan jelenítette meg. Teológiai esztétikát is írt, de ezt is teológus módon, kötetének címe: „Hogy Isten szép legyen” (1975). Ennek a könyvének az utolsó fejezetét ezzel a címmel látta el: „A gyakorlati teológia művészete és tudománya”. 1974-ben fogadta el a világ-

hírű egyetem meghívását a gyakorlati tanszékre. Azzal kezdte egyetemi tanárságát, hogy létrehozta a Prédikációkutató Műhelyt, melyben neves igehirdetők hagyatékát dolgozták fel és tették hozzáférhetővé. Kidolgozta a prédikációelemzés heidelbergi módszerét, amit 1986-ban nemzetközileg is bemutatott. Ezután meghívások özöne érte el

Floridától Japánig, Norvégiától Dél-Afrikáig, s ő fáradhatatlanul, lelkesen és lelkesítően vitte elemző módszerét a katedrákra és a diákoknak. 1988-ban, professzori munkássága végén megalakította az Igehirdetés Ökumenikus Egyesületét, mely mind a mai napig továbbképző alkalmakat szervez igehirdetőknek, lelkészeknek és laikusoknak is. Az általa alapított Societas Homiletica, a Homiletikai Társaság célja az igehirdetés módszereinek tudományos kutatása, és felhasználásuk módszertani ajánlása. Bohren költői, írói munkásságot is folytatott. Fantasztikusan termékeny, a Lélek kohójában izzó szellemével-lelkével tiszta nyelvi aranyaként égette ki és formázta meg esszéit Johannes Bobrowskiról, Peter Handkeről, Nelly Sachsról, Kurt Martiról, Novalisról és Jean Paulról. Közben saját lírai szövegeit is egymás után adat ki. 1988-ban a berni kanton irodalmi nagydíját kapta meg költői munkásságá-

ért. Ezekben a lírai kötetekben mutatkozik meg teljességgel a nyelvművész, a fogalomteremtő költői véna. Azt, hogyan válhat mindez a művészi alkotás a teológia és az egyház javára, jól mutatja a Kálvin-évben megjelentetett, méltán közkedvelt könyve, melynek címe: „Imádkozzunk Pállal és Kálvinnal”.

Munkásságával a heidelbergi egyetemnek világszerte nagy megbecsülést és számos érdeklődő, szellemileg-lelkileg szomjas diákot, kutatót kötelezett el. Dr. Christian Möller professzor méltató beszédében kiemelte: az egyetem hálás Bohren professzornak sok-sok szellemilelki-teológiai ajándékaért, s nagyrabecsüléssel emlékezik a nagy igehirdetőre, tanítóra, művészre és tudósra. Legutolsó könyvében nem véletlenül írt az imádkozásról, annak tanulhatóságáról, taníthatóságáról. Idézi könyvecskéjében a japán Tsuneaki Kato református lelkészt, aki ezt mondta neki: „Mindig évődtem presbitereimmel imádságaik miatt. Aztán elkezdtünk tanulni imádkozni – Kálvintól és Kálvinnal”. Hogy mit is jelentett Japánban, meg Németországban és másutt Pállal és Kálvinnal imádkozni, azt egy másik írásban szeretném részletezni. E sorok írója hálás Istennek, hogy Rudolf Bohren 1981-ben megjelent „A Szentlélekről” szóló traktátusából lefordíthatta és közzé tehetette azt az érdekes fejezetet, amelynek ez a címe: „A Szentlélektől vezetett, pneumatikus gondolkodás”. Ez a rész a megítélt, az együttérzésre-együtt-szenvedésre kész, és a dicsőítő gondolkodás pneumatikus útját-módját írja le. A füzet 1991-ben jelent meg Budapesten, a Hit és Jövő egyházmegyei lap 1. füzeteként ezzel az ajánlással: „A neves református teológus rövidített tanulmányát munkássága iránti tiszteletünk jeleként adjuk közre”. Bohren professzornak köszönheti a kis budapest-szabótelepi egyházközség hívó népe, hogy 1977-ben Tsuneaki Kato lelkész útban Heidelbergből japán hazájába, friss doktorálásával

táskájában, személyes élményeiről számolt be körünkben Bohren kivételes és nagyszerű személyiségéről, tanításairól. Hazánkban is beérik hatása. Disszertációk, szakdolgozatok értékelik és hasznosítják gazdag homiletikai örökségét. Varga Zsolt Dr. Fekete Károly professzornál adta be doktori értekezését a Debreceni Egyetemen, Rudolf Bohren homiletikája címmel, az említett Predigtlehre c. könyvre koncentrálna mondani- valóját. A szerző „Bőjt és ünnep – meditációk művészetéről és aszkézisről” című munkáját 1998-ban adta ki a Lux Kiadó Ablonczy László és Szabó Csaba fordításában. Már ezt is hasznosította Fekete Károly professzor abban a nagyszabású előadásában, amit „Református istentiszteletünk hiányai és azok pótlása” címmel a Generális Konventen tartott. Varga Zsolt értékelő tanulmányt tett közzé a Theológiai Szemlében 1999-ben „Rudolf Bohren és az ezredév homiletikája” címmel. Hála Istennek, a sort le-

het tovább folytatni, ami ékes bizonyítéka annak, hogy Bohren mennyire él a magyar teológusok és prédikátorok munkásságában, mindennapi készüléseiben. Legutolsó könyvét az imádkozás meglustulása, az imában való meglustulás ellen is írta. Ebből idézünk megemlékezésünk végén:

Uram,
Bocsásd meg nekem rossz imáimat.
Hiszen rosszak voltak imáim,
Amikor csak magammal foglalkoztam bennük –
Túl a Te imádon.
Taníts engem másként imádkozni:
Az apostol és a reformátor,
Pál és Kálvin
Imáikkal megváltoztatták a világot.
Taníts engem így imádkozni!
Ima az anyákért
Kérlek, Uram, ajándékozd az édesanyáknak
Azt a hitet, ami volt Loiszban és

Eünikében.
Óvd meg őket attól,
Hogy gyermekeik mártírjai legyenek.
De attól is,
Hogy a felnövekvő gyermekek rabszolgáivá váljanak.
Adj az anyáknak olyan hitet,
Ami tovább növekszik gyermekeikben,
Ami szabadabb és erősebb formálja őket
Készen a jobb időkre,
Hogy ők is tudjanak időt szentelni anyjukra,
Amikor elgyengül és megöregszik.
Formálj bennünket, Urunk
Igazi protestánsokká,
Akik tudnak szembemenni a jogtalanságokkal,
És az egyházban is terjedő közömbösséggel.
Add, hogy szeressük az igazságot.
Szabadíts meg minket
A lemondástól, a panaszkodástól és a türelmetlenségtől! Ámen.

Írta, a fordításokat készítette
Dr. Békefy Lajos

Híreink - Aktuális

Az egyházi oktatási intézményekben is lezajlottak a iskolabeíratások

A Szlovákiai Református Keresztyén Egyház keretén belül öt református egyházi alapiskola működik. Egy kivételével mindegyiket az adott egyházhoz tartozó létre hozta. Ebből csak a Martosi Református Egyházi Alapiskola alsó tagozatos, a többiben elsőtől kilencedikig oktatják a tanulókat. A beiratkozási adatok szerint a legtöbb elsős Rozsnyón lesz, a legkevesebb pedig Martoson. Mindegyik iskolában – az előzetes adatok alapján – csökken az elsősök száma, egyedül Alistálon duplázódott meg az iskolakezdők száma az előző évhez viszonyítva.

Az Ungi Egyházmegyében egyedül Vajánban működik Magyar Tanítási Nyelvű Református Egyházi Alapiskola. Az idén tizenkét nagycsoportost irattak be az első osztályba. Az elmúlt év szeptemberében viszont tizenötven ültek be először az iskolapadba. Az igazgató, Hudák Bálint reméli, hogy az iskolakezdésig még növekedhet az elsősök száma. Az iskola tanulóinak összlétszáma 127, többségük helybeli, de egy-egy diák érkezik a szomszédos falvakból is, úgy mint Iskéből, Bésből, Csicserből és Nagyráskából.

Az Abauj-Tornai Egyházmegyében szintén csak egyházi alapiskola van,

mégpedig Rozsnyón, ahol állami iskola is működik. Ide egyelőre nyolc leendő elsőt irattak be a szülők, de az igazgató, Tóth Sándor bizik abban, hogy szeptemberre ez a szám akár tízre is emelkedhet. Tavaly tizenhárom elsőssel kezdtek az iskolaévet, de az igazgató a csökkenés okát az alacsony születési számban látja, nem pedig abban, hogy a szülők elpártoltak volna a magyar nyelvű oktatási intézményektől.

A Barsi Egyházmegyében Érsekkétyen tizenegy évvel ezelőtt alapították meg a Magyar Tanítási Nyelvű Egyházi Alapiskolát és Óvodát. Tavaly hat elsős kezdte meg szeptemberben az iskolaévet. Bohák Valéria igazgató tájékoztatása szerint mind az öt iskolaköteles gyermek, akik az óvodát is ebben az intézményben látogatják, szeptemberben náluk kezdi meg a tanévet. A közös igazgatás alatt lévő iskolát 55, az óvodát 14 gyermek látogatja.

A Komáromi Egyházmegyében szintén csak Martoson van egyházi alapiskola, amely tavaly ünnepelte fennállásának tizedik évfordulóját. Az alsó tagozatos iskolának tizenhat tanulója van. Tavaly még hét elsős kezdte meg iskolás éveit Martoson, az idén viszont csak egy

gyermeket irattak be az első osztályba. Dékány Gizella igazgató azonban reméli, hogy szeptemberig sikerül több szülőt is megszólítani a környező falvakból – ahol nincs alapiskola –, hogy a martosi egyházi oktatási intézmény mellett döntsenek.

A Pozsonyi Egyházmegyében Alistálon működik a legrégebben egyházi alapiskola. Egyedül ez az oktatási intézmény számolhat be arról, hogy szeptemberben több elsőssel kezdenek, mint tavaly. Édes Enikő igazgató is örömmel számolt be arról, hogy míg szeptemberben hárman ültek be először az iskolapadokba, addig az idén már hat elsőssel számolnak. Korábban volt olyan időszak is, amikor tizenkét elsős lépte át az iskola küszöbét, de ezt a mostani létszámot is jónak tartja. Az Alistáli Református Egyházi Alapiskola tanulóit jelenleg két épületben tanulnak, az egyiket a helyi önkormányzattól bérlik. Az új iskolaépület alapkövét még 1999-ben tették le. Azóta felépült az új iskola, már csak a külső burkolás van hátra. Az igazgató reméli, hogy a munkálatokkal pünkösdre végeznek és az iskola tanulóit a tanévet már az új épületben fejezhetik be.

Reformata.sk

Lélek szerint járó, egyéni vagyok! És akkor...?(!)

Farsang! Napok, hetek telnek el mulatozással, vigadozással; bálók, szórakoztató előadások, a jókedv kifejezésének és átélésének színes tárháza válik elérhetővé számunkra ebben az időszakban. Majd eltelik a hétfő, a kedd, és beköszönt a komor (hamvazó) szerda, a böjt kezdetének napja! Lekerülnek a színes szalagok, befejeződik a világméretű hacacaré, és következik az önmegtartóztatás kemény időszaka.

Akkor most, ...színtelenné válik minden? Nincs több mosoly, csak szigorú előírások által haptákba-állított rezzenéstelen arcú embertömeg, akik számára sokszor ez az oly nagy kegyességgel dicsőített „önsanyargatás” csupán kényszerű, kötelezően ajánlott, szürke árnyalatú, átlátszó lepellel beterített viselkedésmód? Miért olyan dicséretre méltó magatartás a nagyvilágban gyászos hangon, képmutató alázattal „magasztalni” az Urat? Miért az a fontos, hogy mit tart a másik ember, a gyülekezet, a világ rólam? Miért vagyunk ennyire egoisták, gonoszak és bizalmatlanok? Isten nem azt kérte tőlünk, hogy magunknak nyerjünk meg minél több embert a földön (amiért még egyesek a vállunkat is megveregethetik), nem az a küldetésünk, hogy a saját hitünkkel akarjuk elkápráztatni az embereket, hanem nyereségvágy nélkül kellene hirdetnünk az Ő igéjét, és irányt mutatni az embereknek az Élethez vezető keskeny út felé. Ez nagyon nehéz feladat, hiszen a világ főként azzal foglalkozik, hogy a test megelégtessék, a lélek pedig vagy túléli, vagy nem. Azonban nekünk, akik a fiúság lelkét kaptuk (Róm 8,15), tudnunk kell, hogy az él csak igazán, aki a Lélek által megöli a test cselekedeteit. A Lélek bizonyosságot tesz rólunk, általunk, bennünk, hogy Vele együtt szenvedünk, de Vele együtt dicsőülünk is meg.

Szenvedés! A mi „szenvadásunk” azonban ne emberek szerint való legyen! Ne azért szenvedjünk, mert ez szokás, mert ez divat, talán ezt várják el tőlünk...! Egyáltalán miért nevezünk ezt szenvedésnek? Ha az ember lemondhat káros szenvedélyéről, rossz szokásáról, akármiről, ami nem is annyira szükséges, azt miért nevezük szenvedésnek? Egy szenvedélybeteg embernek nehéz megtartóztatnia magát, de amikor böjtről van szó, egy keresztyén embernek miért szenvedés az, ha el kell gondolkodnia, magába kell néznie, amikor világosan áll előtte az Ige, hogy ha meg-

bánja bűneit, Isten megajándékozza megbocsátó kegyelmével? Mindezt miért kell túldramatizálni, egy berögződött szokás előtt fejet hajtani csak azért, hogy elmondhassuk, én eleget teszek az elvárásoknak? Nem az a lényeg, hogy a megszokott úton megfelelő sebességgel haladjunk, hanem, hogy az Istennek tetsző szoros kapu előtt lehajtsuk a fejünket, és áthaladjunk alatta.

Nem véletlen, hogy Isten kérése számunkra néha oly megvalósíthatatlanul emberfeletlinek tűnik, nem véletlen, hogy pont azt kéri tőlünk, ami a legnagyobb lemondással jár. Azt kéri, hogy alázzuk meg magunkat, fordítsuk felé tiszta arcunkat, bánjuk meg belül, mélységesen bűneinket és esedezzünk

illusztrációk:
Simon András

a bűnbocsánatért. Mindezt azonban nem látványosan, emberi elismerést várva, hanem belső szobánkban, igaz és őszinte kapcsolatot teremtve Urunkkal, végiggondolva cselekedeteink jó és rossz oldalát, mérlegelve annak súlyát és kérni Őt, hogy adjon útbai-gazítást, ha kell érdem szerint örömet és biztatást, ha kell kegyelemből, hit által megbocsátást. Isten irgalmas, de igazságos is, ezt ne feledjük, Ő tudja csak igazán, mire van szükségünk. Sokszor vagyunk elégedetlenek, még kicsit haragszunk is, hogy: Istenem, ezt most miért kellett? Azonban tudjuk, mindennek oka van! A Jónak és a rossznak is! Nem azt kell tehát kérnünk, hogy Jó Atyánk, add meg ezt, vagy azt, hanem, hogy adja meg nekünk azt a csodálatos belső nyugalmat, amikor ki tudjuk azt mondani nagy levegővétel után, egy

kis libabőrös érzéssel: „*Legyen meg a Te akaratod!*” Azonban szerintem, még hiányzik egy kicsi láncszem ahhoz, hogy az imádság belső megnyugvást adjon az embernek: „*Kérlek, add, hogy a Te Akaratodat én el tudjam fogadni!*” Ha mindezt el tudjuk mondani a mi Teremtőnknek, és tényleg komolyan is vesszük, amit mondunk, akkor a mi bűnbánatunk nem emberek előtti tetszelgés lesz, hanem igazi Isten-tisztelet. Szívből, örömmel...!

A böjt a Húsvét előtti negyven napot jelenti. A böjt lényege, hogy közelebb kerüljünk Ahhoz, Akit nem sokára „elveszítünk”. Keresztre feszítik, és csak Lélekben marad velünk. Az emberekre általában az a jellemző, hogy csak akkor veszik komolyan embertársaikat, amikor már baj van, beteg, távol van. Mindig az kell, ami nincs. Ideje lenne már erről leszoknunk, és azt értékelnünk, amink van, amit kaptunk. Miért csak akkor van ez a nagy magunkba-fordulás, amikor már érezzük, hogy jön a „vég”? Krisztus mindvégig ott van mellettünk, mi pedig csak akkor fordítunk figyelmet Rá, amikor kapunk is Tőle valamit? Ez önzés! Csak akkor böjttőlünk, amikor már nagyon muszáj? Vagy, amikor megtörténik a Húsvét csodája, akkor a továbbiakban nincs is több szükség böjtre?

Mindig szükségünk van Isten segítő jobbára, áldásos szeretetére, világosságot adó intéseire. Ha pedig Neki tetszően böjttőlünk, abból mi is épülünk! Épülünk lelkileg, szellemileg, segít az emberekkel való kapcsolatunkban, segít abban, hogy a böjtünk is boldog szívvel teljen, hogy a lemondások, megbánások folyamata és eredménye ne farizeusi, szolgálai szindarab legyen, hanem tanítványi, fiúi, engedelmes szolgálattetés.

Kedves Lélek szerint járó, egyéni olvasó!

A Te böjtöd ne legyen senkiéhez hasonló! Legyen egyéni, legyen személyes, belső közösség Istennel, legyen őszinte feltárulkozás és alázatos beismerés, titkos színvallás, azonban őrizd meg lelkedben azt a boldogságot, ami a szegényeké, szomorkodóké, szelideké, éhezőké, irgalmasoké, tisztaszívűeké, azoké, akiket az igazságért üldöznek; légy hű mindhalálig, és Ő néked adja az Életnek Koronáját (Jel 2, 10)!

Csoma Annamária

A Boldogmondások margójára *(Máté ev. 5. rész 1-12. versekhez)*

Boldogok, akik tudják, miért élnek, mert akkor azt is megtudják majd, hogyan éljenek.

Boldogok, akik összhangban vannak önmagukkal, mert nem kell szüntelen azt tenniük, amit mindenki tesz.

Boldogok, akik csodálkoznak ott is, ahol mások közömbösek, mert örömes lesz az életük.

Boldogok, akik tudják, hogy másoknak is lehet igaza, mert békesség lesz körülöttük.

Boldogok, akik nevetni tudnak önmagukon, mert nem lesz vége szórakozásuknak.

Boldogok, akik meg tudják különböztetni a hegyet a vakondtúrástól, mert sok zavartól kímélik meg magukat.

Boldogok, akik észreveszik egy diófában a bölcsőt, az asztalt és a koporsót, és mindháromban a diófát, mert nemcsak néznek, hanem látnak is.

Boldogok, akik lenni is tudnak, nemcsak tenni, mert megcsendül a csendjük, és titkok tudóivá válnak. Leborulók és nem kiborulók többé.

Boldogok, akik mentség keresése nélkül tudnak pihenni és aludni, mert mosolyogva ébrednek fel és örömmel indulnak újtukra.

Boldogok, akik tudnak elhallgatni és meghallgatni, mert sok barátot kapnak ajándékba, és nem lesznek magányosak.

Boldogok, akik figyelnek mások hívására anélkül, hogy nélkülözhetetlennek hinnék magukat, mert ők az öröm magvetői.

Boldogok, akik komolyan tudják venni a kis dolgokat és békésen a nagy eseményeket, mert messzire jutnak az életben.

Boldogok, akik megbecsülik a mosolyt és elfelejtik a fintort, mert útjuk napfényes lesz.

Boldogok, akik jóindulattal értelmezik mások botlásait, akkor is, ha naivnak tartják őket, mert ez a szeretet ára.

Boldogok, akik el tudnak hallgatni, ha szavukba vágnak, ha megbántják őket, és szelíden szólnak, mert Jézus nyomában járnak.

Boldogok, akik mindebből meg is tudnak valósítani valamit, mert életesebb lesz az életük.

Dr. Gyökössi Endre

Református Tanulmányi Központ - Felhívás

Honismereti kirándulás

Szepesség és Sáros megye – történelmünk és kultúránk fontos útjelzői

A Református Tanulmányi Központ 2010. április 30. és május 1 - 2-án háromnapos honismereti kirándulást szervez a történelmi Magyarország „Szepesség”-i és „Sáros”-i tájegységébe, melyek középkori és a kora újkori magyar állam gyöngyszemei voltak, s amelyek méltán vetekedtek Erdély szász területeivel. A gazdag múlt kulturális, építészeti és gazdasági emlékei mai is megtalálhatók. A valamikori gazdag kereskedő városok az elmúlt 20 évben egyre inkább visszanyerték régi arculatukat. Ezért is szükség van arra, hogy nemzeti tudatunk szerves részévé váljanak a maguk valós történelmi eredetével és szerepével. A magyar irodalom, képzőművészet és történelem számos kiválósága született és élt itt.

Bártfa főtere a városházával

Szinyei Merse Pál, Csontváry Kosztka Tivadar, Görgey Artúr...! Szepességből származó elődei voltak Márai Sándornak is. Sáros pedig ezer szállal kötődött

Zboró vára

a Rákóczi családhoz. Ismerje meg velünk ezeket a tájegységeket, szakavatott vezetéssel.

Tervezett útvonal.

Indulás: 2010. április 30.

- Deregnyő 7:00

1. nap Kassa – Eperjes útvonalon.

Magyar emlékek Eperjesen –

Branyiszkói hágón át Zehra – Zsigra

12. századi templom, Spišská Kapitula

– Szepeshely püspöki temploma -

ebéd – Levoča – Lőcse, Markušovce

– Márkusfalva (a Máriaassy család

kastélyai) – Spišská Nová Ves – Igló –

Spišský Štvrtok – Csütörtökhely

(12.századi templom a Zápolya család kápolnájával) – Spišská Sobota –

Szepesszombat – szállás

2. nap Szepesszombat nevezetességei

– Kéžmarok – Késmárk

nevezetességei – Toporec – Toporc

(Görgey Artúr szülőháza), Podolín

(Krúdy Gyula iskolája), Stará Lubovňa

– Ólubló (vár és város, ebéd), Plaveč –

Palocsa vára–Bardejov–Bártfa– szállás

3. nap Bártfa nevezetességei –

Bárdejovké küpele – Bártfafürdő –

Zboró – Makovica (vár és község,

I.Rákóczi Ferenc és Zrínyi Ilona

házasságkötésének színhelye), Bártfa

–ebéd, Hervartov (Felvidék legrégebb

freskókkal díszített fatemploma),

Sabinov – Kisszeben (Csontváry

Kosztka Tivadar szülővárosa),

Jarovnice – Jernye (Szinyei Merse Pál

szülő és lakóhelye), - Eperjes – Kassa

útvonalon hazatérés.

A távolabbról érkező utitársaink

számára szükség esetén szállást biztosítunk a Tanulmányi Központban.

Részvételi díj teljes ellátással 90 Euró.

Jelentkezni a deregnyői Református

Lelkészi Hivatalban, vagy a következő

tel. számokon lehet: 056 6282560

Mobil: 0908 035094,

vagy csoma@copusnet.net e-mail

címen lehet.

KERESSÜK MEG A BIBLIÁBAN!

1. "Várom az Urat... lelkem...ígéretében." (Zsolt. 130)
2. "Tanuljatok... törekedjétek... vezessétek jóra... pártoljátok..." (Ésaiás 1)
3. "Jöjjetek... akik megfáradtatok és... titeket." (Máté ev. 11)
4. "És amikor meghallá... Jézus... mondván... köszörülj rajtam." (Márk ev.10)
5. "Mert aki... elveszti azt, aki pedig... az megtalálja azt."(Lukács ev. 9)
6. "A szeretet... jövendőmondók... megszűnnek... eltöröltetik."(Pál I.Kor.13)
7. "Krisztus... a törvény átkából... ki a fán függ." (Pál Galát. 3)
8. "Tartsátok meg... Jézus Krisztusnak... életére." (Júdás ap. 1.)
9. "Ne csodálkozzatok ezen... a koporsóban vannak... az Ő szavát." (János ev.5)
10. "És a világ elmúlik ... megmarad örökké." (János köz. lev.1.)

beküldte **Szerdi Matild, Királyhelmec**

A megfejtéseket kérjük 2010. április 20-ig beküldeni a szerkesztőség címére:
Református Újság Szerkesztősége, Hlavná 216. Draňov 076 74

Megfejtők névsora:

Szabó Ildikó, Réte
Halgas Ildikó, Kulcsod
Családi Irén, Nagymegyer
Mackó Zsuzsanna, Dolná Streda
Farkas Irma, Negyed
özv.Józsa Andrásné, Negyed
özv.Sándor Józsefné, Réte
özv. Varga Béláné, Bátorkeszi
Szombath Lilla, Bátorkeszi
Bóna Erika, Bátorkeszi
Tóth Patrícia, Bátorkeszi
Lami Réka, Bátorkeszi
Bohos Krisztina, Bátorkeszi
Kis Pisti Klaudia, Bátorkeszi
Kis Hajnalka, Bátorkeszi
Laczkovics Krisztián, Bátorkeszi
Barti Noémi, Bátorkeszi
Cséplő Kinga, Bátorkeszi
Madarász Szabolcs, Bátorkeszi
Oravek András, Bátorkeszi
Deszat Dóra, Bátorkeszi
Tóth Margaréta, Bátorkeszi
Tóth János, Bátorkeszi
Grajskí Bálint, Bátorkeszi
Szegi Máté, Bátorkeszi
Lami Mónika, Bátorkeszi
Árendás Nikolas, Bátorkeszi
Madarász Lilla, Bátorkeszi
Visnyei Tamás, Bátorkeszi
Tóth Anikó, Bátorkeszi
Szente Dávid, Bátorkeszi
Blahovics Margaréta, Bátorkeszi
Szuri Katalin, Bátorkeszi
Pinke Júlia, Marcelháza
Baranyai Margit, Marcelháza
Kázmér Margit, Marcelháza

Kacz Mária, Macelháza
Dóczé Eszter, Marcelháza
Bajcsi Lászlóné, Komárom
Zsigó Mária, Martos
Klincsek Ferencné, Kőhídgyarmat
özv.Demény Lajosné, Nagysalló
Szalay Ferencné, Fél
Némenth Sándorné, Nyírágó
özv.Kovács Lajosné, Nagysalló
Szénászki Sarolta, Újlót
Tildi Rozália, Újlót
Kakas Sándor, Nagysalló
Kazán Valéria, Berencs
Pólya Gyuláné, Farnad
Baka Andrásné, Farnad
Jakab Erzsébet, Csíz
Gyén Éva, Léva
Veress Vilmos, Nyírágó
özv.Földi Jenőné, Ersekkéty
Szabari Erzsébet, Gömörhorka
Kovács Zoltánné, Rozsnyó
Bertók Istvánné, Barsvárad
Abosi Jánosné, Szeszta
Patakyl Szilvia, Nagyida
Csáji István, Nagyida
Kövesdi Jánosné, Reste
Patakyl Bertalanné, Migléc
ing.Damko Valéria, Reste
ing.Zsebik Valéria
Körtvély Péter, Tornagörgő
Komjáty Istvánné, Felsőlác
Rontó András, Nagyida
Farkas Zsuzsanna, Migléc
Farkas Ágnes, Migléc
özv.Gálffy Gusztávné, Migléc
Barta Irén, Áj

Szanko Mónika, Berzété
Soltész Ferencné, Perény
Végyvári Zoltánné, Perény
Szaniszló Jolán, Csécs
Turóczi Vilmosné, Szádalmás
Kardos Béláné, Szádalmás
Tóth Józsefné, Szádalmás
Szabó Gyuláné, Lúcska
Oravec Margit, Kassa
Kosztju Péterné, Ágcsernyő
Galambos Zoltánné, Tiszacsernyő
Glambos Istvánné, Ágcsernyő
Kiss Margit, Tiszacsernyő
Tóth Beáta, Nagykövesd
Pál Éva, Nagytárkány
Csernyánszky Erzsébet, Imreg
ö.Zelvay Béláné, Alsómihályi
Kiss Magdaléna, Bodrogszerdahely
Lázár Mihályné, Bodrogszerdahely
Kántor Mária, Bodrogszerdahely
Pituk Erzsébet, Kistárkány
özv. Jártas Lászlóné, Kisújhely
özv.Taskovics Lászlóné, B.szerdahely
Visnyai Ilona, Bodrogszerdahely
Nagy Árpádné, Nagykövesd
Lipán Márta, Nagykövesd
Oláh Istvánné, Hardicsa
Peti Sándor, Hardicsa
Takács Tímea, Hardicsa
Hornyak Katalin, Mokcsa
Balogh Erzsébet, Mokcsa
Pachota Istvánné, Deregnő
Dupály Csilla, Abara
Sipos Piroska, Bés
Kondor Lászlóné, Vajkóc
Jakab Gyuláné, Nagyszelmenc
özv.Király Árpádné, Kistráska
Révész Denisa, Nagykapos
Révész Lászlóné, Kistráska
Saffa Aladárné, Kistráska
özv.Szanyi Gyuláné, Kaposkelecseny
özv.Nagy Sándorné, Kaposkelecseny
Géczi Csabáné, Nagykapos
Csicséri Józsefné, Kistráska
Tóth Erzsébet, Nagykapos
Matovcsik Jánosné, Kistráska
Léko Béla, Kaposkelecseny
Molnár Sándorné, Kistráska

Nyertesek:

özv. Gálffy Gusztávné, Migléc
Gyén Éva, Léva
Jakab Erzsébet, Csíz
Farkas Irma, Negyed
Családi Irén, Nagymegyer
Matovcsik Jánosné, Kistráska
Kiss Margit, Tiszacsernyő

Református Tanulmányi Központ

Evangelizáció – jó hír közlése

A Református Tanulmányi Központ már több, mint egy évtizede ad otthont

Gede Mátyás szolgál

az „Evangelizációs hét” alkalmainak. Sokszor hallunk arról, hogy egyre inkább elvilágiasodik környezetünk, hogy templomainkban egyre kevesebben vannak, hogy fiataljaink szétszóródnak a világban. Kétségtelen, hogy ezekkel a tényekkel együtt élünk a gyülekezetekben. Az is igaz, hogy sok templomjáró testvérünkől ezek a tények csüggedést váltanak, vagy válhatnak ki. Nem örömdetes látni, hogy a valaha erős falusi gyülekezetekben egyre kevesebb fiatal marad meg. Még inkább csüggesztő, hogy a városokba került fiatalok nem kis hányada elhagyja ősei hitét, szekták, új-protestáns felekezetek, és kisközösségek tagjává válik, vagy házasság révén csatlakozik a többszázeges,

Visky János szolgál

többmillió tömeggyházakhoz, abban a hiszemben, hogy a tömeg jelenti az erőt. Nem szabad arról sem megfeledkeznünk, hogy városaink gyülekezetei különböző okokból képtelenek voltak időben felismerni mennyire fontos az intenzív bel-missziói szolgálat, amely eléri a templomok falain kívül levőket is. Azt sem szabad figyelmen kívül hagynunk, hogy az elmúlt két évtized minden irányú bel-egyházi „sárdobálásai” nem csak a megcélzottakat sározták be! Nagyon nehéz, ugyanis a szeretet, békesség, hit és reménység eszközeként látni azokat, aki jobb pozíciók megtartása, vagy elérése érdekében a hét hat napján

élen jártak a sárdobálásban, majd a hetedik napon, akár halk és szelíd hangon szólva arról beszéltek, amit igazán nem gyakoroltak. Miközben más felekezetekben a lelkészekre és híveikre történő külső, világi „sárdobálás” nem igazán váltott ki belső feszültségeket, hisz bölcsen látták, hogy ez nem más mint politikai machináció, addig gyülekezeteinkben sokan bizonytalanodtak el a nem éppen keresztyénhez illő belső magatartások miatt.

A fiatalok és gyermekek számára szervezett nyári táborok résztvevői sem váltak igazán templomjárókká. Jelentős hányaduk számára a nyári tábor csak lehetőséget jelent a felügyelet alatt eltöltött időre, mivel a szülők dolgoznak. Vannak, akik gyülekezetek mellett saját köröket hoznak

létre, mivel a gyülekezeti tagokat nem tartják igazán „megtérteknek”. Az egymás gyülekezetének, lelkészének lekicsinylése sajnos a táborok résztvevőit sem kerülték el.

Az „Evangelizációs hét”, nevéhez híven, jó hír közlésévé kíván válni. Segíteni a fogyatkozó gyülekezeteket hitük megerősödésében, bátorítani a híveket a jó hír – evangélium továbbadásában, éreztetni a közlőről és távolról érkező gyülekezeti tagokkal a Krisztushoz tartozás örömet. A 2009. novemberében és 2010. február. 22-26-án tartott evangelizációs alkalmak igehirdetői Gede Mátyás és hitvese Székelyudvarhelyről, valamint Visky János és hitvese, Kolozsvárról, valóban jó hírt, evangéliumot hirdettek, mindazoknak, akik nem kis számban eljöttek az esténként tartott alkalmakra. Istennek legyen hála, az eltelt 10 év alatt nemhogy megkopott volna az együttlét vonzereje, hanem nőtt. A 2009-es év két alkalmán majd kétszázal többen vettek részt esti közösségen, mint egy évvel korábban. A 2010-es év februári alkalmain estéről estére megtelt a Tanulmányi Központ nagyterme, ami azt jelenti, hogy esténként 90-110 testvérünk számára volt fontos hallani a Jézus Krisztusról szóló igehirdetést. A szolgálattevő hitvese esténként énekével tett biznyságot, s a Bázalben tanuló Máté fiúk Bach egy zenedarabját szólaltatta meg hegedűn. Az utolsó két estén, pedig a ritmikus éneklés gyakorlására került sor. A böjt első hete, Isten kegyelméből, a hit és reménység növekedését jelentette minden résztvevőnek. Legyen áldott érte az Úr!

CsL

Résztvevők

Pál életútja 1. – Saul találkozása Jézussal (ApCsel 9: 1-9)

Kedves olvasóink! Elkezdtünk egy újévet. Ilyenkor az év elején sokan fogadalmakat tesznek, sokan előlről akarnak kezdeni dolgokat, hátha másodszorra jobban sikerül majd minden. Tehát egy új kezdet áll előttünk, és ez egy remek alkalom arra, hogy egy új sorozatba kezdjünk bele. Ez a sorozat most Pál apostolról fog szólni, és az ő munkásságáról, amit az Apostolok cselekedeteiről írott könyvben találunk meg.

Nagyon sok olyan személy van a keresztyénség történelmében, akik nagy dolgokat hajtottak végre, de talán egyikük sem vehető össze Pál apostol személyével, hiszen ő egymaga számtalan gyülekezetet alapított, és rendkívüli igyekezettel, buzgalommal hirdette a Krisztusról szóló evangéliumot.

Na de minden történetet illik az elején kezdeni. Pált megtérése előtt Saulnak hívták, így is nevezi őt a Biblia. Rendkívüli fiatalember volt, hiszen a farizeusokhoz tartozott, ami azt jelentette, hogy nagyon jól ismerte a törvényt, és igyekezett tisztán tartani az életét. Amikor az apostolok elkezdték hirdetni Krisztus evangéliumát, és sok ember hitt nekik, minden erejével azon volt, hogy elpusztítsa azokat, akik hittek Krisztusban. Éppen ezért támadt olyan vakmerően a keresztyénekre. Azt gondolta, hogy a keresztyének bemocskolják az Isten nevét. Saul nem gyűlölte Istent, csak rosszul szerette. Ő azt hitte, hogy jól tesz Istennek azzal, ha kiirtja, megbünteti a keresztyéneket.

Egészen annyira hajtotta őt a keresztyének kiirtásának a vágya, hogy kért egy írást arról, hogy a jeruzsálemi nagy tanács adjon egy megbízólevelet, mely alapján Damaszkuszban is el-

foghatta a keresztyéneket, és vasra verve vissza vigye őket Jeruzsálembe. Annyi gyűlölet volt a szívében a keresztyénekek szemben, hogy egy nagyon hosszú és nagyon nehéz utat is hajlandó volt megtenni, csak hogy megbüntesse őket.

Mekkora hibát követett el! Pedig ő azt hitte, hogy jót cselekszik. Hányszor hisszük mi magunk is, hogy jót teszünk,

csak hogy később kiderül, hogy ez egyáltalán nincs így. Nagyon sokszor előfordul egy ember életében, hogy jót akar, de valahogy rosszul sülnék el a dolgok. Valahogy a jóból, az akart jóból rossz lesz. Csak egy példát hadd mondjak. Képzeljétek el, hogy a legjobb barátotok megkér arra, hogy ne áruljátok el, hogy nem megy iskolába, hanem lógni fog. Ti jót akartok neki, és nem mondjátok meg a szüleinek, sem a tanároknak. De valami baj történik a barátotokkal, és már bánjátok, hogy nem szóltatok. Jót akartatok volna neki, de rossz lett belőle. Sajnos mi emberek nem igazán tudunk jót tenni. Főleg nem akkor, amikor a saját emberi gondolatainkat követjük.

De akkor honnan tudjuk, hogy mi a jó, és hogyan kell jót tenni? Isten megmondja. Ha úgy teszünk jót, ahogy azt Isten akarja. Ő mindig megmondja nekünk azt, hogy mit tegyünk. A Biblia szavain keresztül, a lelkiismeretünkön keresztül megmondja nekünk, hogy mi az igazán jó.

Pál apostolnak is megmondta Isten, hogy mi a jó, hogy hogyan kell őt igazán szolgálni, és nekünk is megmondja. Figyeljétek ezért oda az Isten szavára, mert ő megmutatja nekünk azt, hogy mi a jó.

Imádság: Kegyelmes Isten! Jól tudod, hogy sokszor nem azt tesszük, amit te akarsz, hanem azt, amit mi jónak látunk. Ezért sok hibát követünk el. Segíts minket a te akaratodat cselekedni, hogy az amit teszünk tényleg jó legyen. Ámen.

Aranymondás: „Legyen meg a te akaratod, mint a mennyben, úgy a földön is.” Máté 6: 10

Feladat: Az Apostolok cselekedeteiről írott könyv 9. fejezetében van megírva Saul megtéréseinek a története.

Olvassátok el, és válaszoljatok a következő kérdésekre:

1. Igaz-e, hogy Saul mindennél jobban szerette Krisztust, ezért mindent megtett az evangélium hirdetéséért?

2. Honnan hová akarta Saul elvinni a keresztyéneket, és mi célból?

3. Ki jelent meg Saulnak a damaszkuszi úton?

- Mózes
- Keresztelő János
- Péter apostol
- Jézus

4. A Saullal utazó férfiak

- Hallották a hangot, de nem láttak semmit
- Látták a fényeket, de nem hallottak semmit

5. Mit tett, illetve mit nem tett Saul az után, hogy társai bevitték Damaszkuszba?

Jutalom kérdés: Hol ír először a Biblia Saulról?